

॥५८॥५९॥६०॥६१॥६२॥६३॥६४॥६५॥६६॥६७॥६८॥६९॥७०॥७१॥७२॥ आकर्णमुपागतं पलितं केशादेः शौक्ल्यं यस्य वयसाकालपिङ्गसंयोगेन अशीतिपञ्चकः

प्राक्रोशन्भीमसेनं ते धृष्टद्युम्नं च भारत ॥ दृष्ट्वा द्रोणस्य कर्माणि तथा रूपाणि मारिष ॥ ५८ ॥ ब्राह्मणेन तपो नूनं चरितं दुश्चरं महत् ॥ तथा हियुधिसंक्रुद्धो दहतिक्षत्रियर्षभान् ॥ ५९ ॥ धर्मो युद्धं क्षत्रियस्य ब्राह्मणस्य परंतपः ॥ तपस्वीकृतविद्यश्च प्रेक्षितेनापि निर्दहेत् ॥ ६० ॥ द्रोणाग्निमस्त्रसंस्पर्शं प्रविष्टाः क्षत्रियर्षभाः ॥ बहवो दुस्तरं घोरं यत्रादत्यंतं भारत ॥ ६१ ॥ यथा बलं यथोत्साहं यथा सत्वं महाद्युतिः ॥ मोहयन् सर्वभूतानि द्रोणो हन्ति बलानिनः ॥ ६२ ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा क्षत्रधर्मा व्यवस्थितः ॥ अर्धचंद्रेण चिच्छेद क्षत्रधर्मा महाबलः ॥ ६३ ॥ क्रोधसंविग्रमनसो द्रोणस्य सशरं धनुः ॥ स संरब्धतरो भूत्वा द्रोणः क्षत्रियमर्दनः ॥ ६४ ॥ अन्यत्कार्मुकमादाय भास्वरं वेगवत्तरं ॥ तत्राधाय शरं तीक्ष्णं परानीकविशातनं ॥ ६५ ॥ आकर्णपूर्णमाचार्यो बलवानभ्यवास्तजत् ॥ सहत्वा क्षत्रधर्माणं जगाम धरणीतलं ॥ ६६ ॥ स भिन्नहृदयो वाहान्यपतन्मेदिनीतले ॥ ततः सैन्यान्यकंपंतं धृष्टद्युम्नसुते हते ॥ ६७ ॥ अथ द्रोणं समारोहञ्चे कितानो महाबलः ॥ स द्रोणं दशभिर्विध्वा प्रत्यविद्धास्तनांतरे ॥ ६८ ॥ चतुर्भिः सारथिचास्य चतुर्भिश्चतुरो हयान् ॥ तमाचार्यस्त्रिभिर्बाणैर्बाह्वोरुरसि चार्दयत् ॥ ६९ ॥ ध्वजं सप्तभिरुन्मथ्य यन्तारमवधी त्रिभिः ॥ तस्य सूते हते ते श्वारथमादाय विद्रुताः ॥ ७० ॥ समरेश्वरसंवीता भारद्वाजेन मारिष ॥ चे कितानरथं दृष्ट्वा हताश्वं हतसारथिं ॥ ७१ ॥ तान्समेतान् रणेशूरांश्चेदिपंचालस्तंजयान् ॥ समंताद्वा वयं द्रोणो बद्धशोभत मारिष ॥ ७२ ॥ आकर्णपलितः श्यामो वयसा शीतिपञ्चकः ॥ रणे पर्यचरन् द्रोणो वृद्धः षोडशवर्षवत् ॥ ७३ ॥ अथ द्रोणं महाराज विचरन्तमभीतवत् ॥ वज्रहस्तममन्यन्त शत्रवः शत्रुसूदनं ॥ ७४ ॥ ततो ब्रवीन्महाबाहुर्दुर्दुपदो बुद्धिमान्नृप ॥ लुब्धो यं क्षत्रियान् हन्ति व्याघ्रः क्षुद्रमृगानिव ॥ ७५ ॥ रुच्छ्रान्दुर्योधनो लोकान्पापः प्राप्स्यति दुर्मतिः ॥ यस्य लोभाद्विनिहताः समरे क्षत्रियर्षभाः ॥ ७६ ॥ शतशः शेरते भूमौ निरुक्ता गोवृषा इव ॥ रुधिरेण परीतांगाः श्वशृगालादनीकृताः ॥ ७७ ॥ एवमुक्त्वा महाराजद्रुपदो क्षौहिणीपतिः ॥ पुरस्कृत्य रणे पार्थान् द्रोणमभ्यद्रवद्भुतं ॥ ७८ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि द्रोणपराक्रमे पञ्चविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ संजय उवाच व्यूहेष्वालोढ्यमानेषु पाण्डवानां ततस्ततः ॥ सुदूरमन्वयुः पार्थाः पंचालाः सहसो मकैः ॥ १ ॥

चतुःशताब्दः अशीतिकापर इति पाठे अतिरुद्धतमः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां पञ्चविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ७३ ॥ व्यूहेष्विति ॥ १ ॥